

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.184 van 19 februari 1996
in de zaak A. 65.068/X-5620.**

In zake : Alphonsius HERMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DAEM,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jetselaan 32/2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 9 augustus 1995 namens Alphonsius HERMANS werd ingediend door zijn raadsman W. DAEM, advocaat te Brussel, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 6 april 1995 waarbij Julien VAN DAMME, met ingang van 1 december 1994, wordt benoemd tot adjunct-directeur bij de Administratie der douane en accijnzen te Antwerpen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 14 november 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 januari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. VAN den NEST die, loco Advocaat W. DAEM verschijnt voor verzoeker, en van Auditeur-generaal G. DEKELVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij schrijven van 19 augustus 1994 nr. PERSONEEL D.P. 24.111 wordt aan de gegadigden meegedeeld dat de betrekking van adjunct-directeur te Antwerpen "naar alle waarschijnlijkheid eerlang te begeven zal zijn".

Verschillende ambtenaren, waaronder verzoeker en Julien VAN DAMME, stellen zich kandidaat.

In de rangschikking naar anciënniteit komt verzoeker op de eerste en Julien VAN DAMME op de tweede plaats.

1.2. Het college van dienstchefs onderzoekt de kandidaturen in zitting van 13 oktober 1994. Het besluit, "na onderzoek van alle kandidaturen", zijn keuze te beperken tot de naar anciënniteit eerste en tweede gerangschikte kandidaten. In verband met verzoeker en Julien VAN DAMME stellen de notulen hetgeen volgt :

"Wat de hr. HERMANS betreft kan het College slechts vaststellen dat hij niet over de persoonlijkheid beschikt om de functie van adjunct-directeur met het vereiste gezag te bekleden. Reeds voordien werden hem trouwens mutaties en benoemingen geweigerd.

Bij geheime stemming werd de kandidatuur van de hr. HERMANS dan ook eenparig afgewezen.

De leden van het College verklaarden anderzijds, unaniem, van mening te zijn dat hr. VAN DAMME - afgezien van de hr. HERMANS wiens kandidatuur werd geweigerd - eerstgerangschikte der kandidaten, zou dienen te worden voorgesteld voor de beoogde betrekking, aangezien hij als de beste kandidaat daartoe werd aangemerkt.

De hr. VAN DAMME is inderdaad een ambtenaar die zowel technisch als organisatorisch goed onderlegd is en die daarenboven uitstekend met zijn medewerkers weet om te gaan.

Anderzijds wordt de hr. VAN DAMME qua geschiktheid en verdienste door geen enkele van de na hem gerangschikte kandidaten voorbijgegaan".

1.3. Dit benoemingsvoorstel wordt op 20 oktober 1994 meegedeeld aan verzoeker die op 29 oktober 1994 bezwaar aantekent tegen de voordracht. Hij voert aan dat hij vóór Julien VAN DAMME is gerangschikt, dat hij het signalement "zeer goed" heeft en minstens over evengoede kwaliteiten beschikt als de voorgestelde kandidaat, dat hij wenst te worden gehoord door het college van dienstchefs en dat hem de redenen worden meegedeeld "van zijn eventueel voorbijstreven". Dit laatste gebeurt bij brief van 4 november 1994.

1.4. Verzoeker wordt door het college gehoord op 10 november 1994. De notulen stellen het volgende :

"Ter zitting van het College van 10 november 1994 bevestigt de hr. HERMANS de elementen opgenomen in zijn voormeld bezwaarschrift en contesteert verder de

motiveringen van vroegere afwijzingen van kandidaturen voor benoemingen en mutaties, nl. dat hij niet over de persoonlijkheid zou beschikken om de functie van adjunct-directeur met het vereiste gezag te bekleden, dat hij met psychische problemen worstelt en zich overgeeft aan drankmisbruik, dat zijn vroegere dienstchef beweert dat er op de Centrale Administratie met hem niets aan te vangen was. Hij vervolgt dat hij als 'zeer goed' beoordeeld is, de nodige hiërarchische ingesteldheid heeft, de hem toegewezen taken met de nodige inzet vervult en dat hij vanwege zijn hiërarchische meerderen niets dan lof mag vernemen. Hij meent tenslotte dat het regelmatig voorbijgaan voor de benoeming verdoken straffen zijn en dat geen rekening werd gehouden met het rechtsbeginsel dat men voor dezelfde feiten, die al dan niet bestaan, niet eeuwigdurend en om de haverklap kan gestraft worden. Hij overhandigt aan de Voorzitter de geschreven tekst van zijn uiteenzetting.

Na onderzoek van de bezwaren van de hr. HERMANS en na overleg besluiten de leden van het College éénparig om de argumenten van betrokkene af te wijzen en om het tijdens de zitting van 13 oktober 1994 gedane voorstel te handhaven".

1.5. Het benoemingsdossier wordt aan de minister voorgelegd bij nota van 15 februari 1995 en bij koninklijk besluit van 6 april 1995 wordt Julien VAN DAMME benoemd tot adjunct-directeur, met ingang van 1 december 1994.

Het benoemingsbesluit wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 10 juni 1995.

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft ingediend en het administratief dossier pas op 26 september 1995 en dus veel te laat heeft ingediend;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij terzake stelt dat het bestreden besluit geen motivering bevat waarom de rangschikking van de kandidaten ten nadele van verzoeker werd gewijzigd in het voordeel van de benoemde, en "op geen enkele manier feitelijke overwegingen vermeldt die aan een beslissing ten grondslag liggen";

3.2.1. Overwegende dat krachtens artikel 2 van de voormelde wet van 29 juli 1991 de eenzijdige bestuurs-handelingen met individuele strekking uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden; dat volgens artikel 3 van dezelfde wet de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat zij afdoende moet zijn;

3.2.2. Overwegende dat de motivering die in het bestreden koninklijk besluit wordt gegeven de volgende twee elementen vermeldt : enerzijds, dat de benoemde op geldige wijze zijn kandidatuur stelde, voldoet aan de benoemingsvoorwaarden en zich (volgens anciënniteit) op

de tweede plaats rangschikt, anderzijds, dat het college van dienstchefs heeft geoordeeld (oordeel dat het handhaafde ná verzoekers bezwaarschrift te hebben onderzocht) dat de vóór de benoemde gerangschikte kandidaat "ingevolge zijn gedrag niet over de nodige persoonlijkheid beschikt om de functie van adjunct-directeur met het vereiste gezag te bekleden"; dat het eerste element zeker geen afdoende motivering bevat; dat het enkelvoudige feit een geldige kandidatuur te hebben ingediend en aan alle benoemingsvoorwaarden te voldoen op zichzelf niet voldoende is om benoemd te worden; dat het immers moeilijk denkbaar is dat de overheid iemand zou benoemen die geen geldige kandidaat is of die niet aan de benoemingsvoorwaarden voldoet; dat ook het feit zich als tweede van de kandidaten te rangschikken op zichzelf niet voldoende is om benoemd te worden; dat het bestreden benoemingsbesluit ten tweede gedragen wordt door de overweging dat de naar anciënniteit vóór de benoemde gerangschikte kandidaat niet geschikt werd geacht; dat in het bestreden besluit over de geschiktheid van de benoemde zelf een volkomen stilzwijgen wordt bewaard; dat zelfs niet gesteld wordt dat de benoemde geschikt is of het meest geschikt is; dat derhalve uit niets blijkt waarom de voorkeur werd gegeven aan de benoemde, met andere woorden waarom hij beter was dan de anderen, in de eerste plaats dan verzoeker, zijnde de eerste gerangschikte naar anciënniteit; dat verzoekers middel tenminste een ernstig middel is;

3.2. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker meent dat door de bestreden benoeming de benoemde ervaring kan opdoen in die graad in tegenstelling tot hemzelf, zodat, bij een latere afweging van kandidaturen, minstens de facto rekening zal gehouden worden met de aldus opgedane ervaring; dat verzoekers stelling, bij gebrek aan verweer, kan bijgetreden worden; dat derhalve ook aan de tweede, cumula-

tieve voorwaarde vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 6 april 1995 waarbij Julien VAN DAMME, met ingang van 1 december 1994, wordt benoemd tot adjunct-directeur te Antwerpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschors-te besluit.

Artikel 3.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien februari 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.